No. 80. 1842.

BREDASCHE COURANT.

STAAT-, LETTERKUNDIG- EN WETENSCHAPPELIJK NIEUWS-BLAD.

Zondag 3 Julij.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 30sten Junij.

Gedurende de twee dagen dat de graaf *de St. Aulaire* hier terug is, heeft de Koning dien gezant reeds driemalen in particuliere audientie ontvangen, en gisteren heeft hij een gedeelte van den dag bij den minister *Guizot* doorgebragt. Sommigen beweren dat die diplomaat zich bitter beklaagt over de geringe mate van onderscheiding, welke hem te Londen bij de leden van het Ministerie is te beurt gevallen.

— De hertog *van Orleans* bevindt zich thans te Metz, waar hij onder een grooten toeloop zijn intogt te paard gedaan, de nationale garde en de troepen in oogenschouw genomen, alsmede de voornaamste civiele en militaire etablissementen bezigtigd heeft.

— De *Messager*, een half officieel orgaan, behelst een artikel over de verkiezingen, waarin het zijne vaste overtuiging te kennen geeft, dat de uitslag, welke pogingen ook van de verschillende partijen der oppositie aangewend worden, in 't voordeel van de gematigde partij zal uitvallen. Zij had dit te danken aan hare werkdadigheid en eendragt, en aan het gezond verstand 't welk in Frankrijk heerschte, en dat zich niet door groote woorden, spitsvindigheden of persoonlijke beleedigingen van den regten weg liet brengen.

— De Koningin *Maria-Christina* maakt thans toebereidselen, om een reisje naar Zwitserland te doen; na Hoogstdeszelfs terugkomst, zal zij het lusthuis te Malmaison betrekken, hetwelk deze Vorstin laatstelijk heeft aangekocht.

— Gisteren is er aan de Engelsche ambassade een koerier met depêches gearriveerd, wier inhoud aanleiding gegeven heeft tot eene mededeeling heden door den engelschen gezant aan den heer *Guizot* gedaan.

— Uit Toulon schrijft men dat het eskader onder den schout-bij-nacht *Hugon* nog ten hoogte der Hijeres-eilanden kruiste, zonder dat men regt de eigenlijke bestemming wist. Bij hetzelve hadden zich nog gevoegd de fregatten *Minerva* en *Calipso*, hetgeen de sterkte van het eskader nu op 8 linieschepen en 4 fregatten bragt.

— De gewone briefwisseling uit Madrid loopt tot den 22sten Junij. De zittingen der cortes boden niets van belang aan. Aller blikken waren thans weder op Katalonie gevestigd, waar men verwachtte de eene of andere beweging te zullen zien uitbarsten en dat welligt voor de herstelling der consitutie van 1812. De jongste brieven uit Barcelona luiden evenwel niet verontrustender; uiterlijk heerschte er volkomen rust. Bij een bevel van den constitutionelen alcalde was op strenge straffen verboden zich op eenigerhande wijze ten voordeele van de republiek uit te laten, als ook het zingen van patriotsche liederen. Naar de berigten uit Madrid zou het gouvernement, op de toezegging der gedeputeerden, die het vorig ministerie toegedaan waren, van ook het tegenwoordige te zullen ondersteunen, beloofd hebben om overal de factien het hoofd te bieden. In een raad van ministers na de officiele voorstelling van dezelve aan de Koningin door den regent, zou gehandeld zijn over den toestand van Katalonie en de generaal *Zurbano* bevel bekomen hebben om de bevelen van het gouvernement uit te voeren. Deze generaal stond aan het hoofd van eene vrij aanzienlijke magt die de partijen zeker ontzag zou inboezemen.

Latere berigten uit Madrid tot den 24sten Mei spreken van een daar verbreid gerucht van het ontzet des generaals *van Halen*. Men trok zulks echter in twijfel daar die generaal zeer sterke proclamatien tegen de partijzuchtigen en alle bewegingen uitvaardigde en dus in den geest van het gouvernement handelde. — Voorts hield men het te Madrid er voor, dat de zitting der wetgevende kamers kort zou duren, en dat zelfs het budget niet eens zou behandeld worden, maar het ministerie zich vergenoegen zou met eene autorisatie voor de voorloopige heffing der belastingen.

— Ter beurze van heden (30 Junij) waren genoteerd: 5 pCt. 118,90; 3 pCt. 79,10; Nap. r. 105,60; Spanje 22⅝; Rom. L. 103½.

BELGIE.

BRUSSEL, den 1sten Julij.

De nieuwe gouverneur van Luxemburg, de heer *Dechamps*, is den 25sten Junij te Arlon aangekomen en heeft het bestuur over het gewest onmiddellijk aanvaard.

— Een der orangistische bladen, *de Lynx*, heeft aangekondigd, dat het met den 1sten Julij zou ophouden te verschijnen. Het blad kondigt zijn einde met deze woorden aan. »Wij houden op te Brussel te verschijnen om ons met den *Messager de Gand et des Pays-Bas* te vereenigen. Dit blad leeft in een minder ministerielen dampkring, die bijgevolg vrijer en zuiverder dan de onze is." — Het schijnt echter dat het weinig getal geabonneerden de oorzaak is dat *de Lynx* niet langer verschijnt.

— Volgens een der bladen zou de koning niet langer dan tot den 2den Julij te Londen verblijven.

— In *l'Emancipation* leest men het volgende:

»Er zijn zeer zonderlinge geruchten in omloop. Zoo men zekere lieden wil gelooven zou de policie op het spoor van eenige staatkundige woelingen gekomen zijn. Naar het zeggen echter van die lieden zelve zou de zaak niet veel om 't lijf hebben."

NEDERLANDEN.

BREDA, den 2den Julij.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van Woensdag is ingekomen eene missive van Z. Exc. den Minister van Buitenlandsche Zaken, waarbij overgelegd wordt een afschrift van het tractaat van scheepvaart, tusschen Nederland en Sardinie gesloten is. — Drukken en ronddeelen.

De Centrale Afdeeling doet verslag, 1°. op het ontwerp van wet, voorgesteld door de heeren *Bruce*, *Tromp* en *Luzac*, strekkende tot bekrachtiging der contracten door het Departement van Kolonien met de Nederl. Handel-Maatschappij gesloten, en 2°. op het ontwerp nopens den inkoop en de aflossing van schuld 1842. De beraadslagingen over het voorstel der drie heeren werd op donderdag morgen bepaald, en die over het laatstgemeld ontwerp na den afloop van die over het bedoelde voorstel.

Zijn ingekomen vijf verzoekschriften, als: van ingezetenen uit Venlo, houdende onpartijdige bedenkingen nopens den ontworpen Spoorweg in Limburg; van landbouwers en veehouders te Ouderkerke, behelzende bedenkingen tegen de voordragt betrekkelijk het veefonds; van het plaatselijk bestuur van Crommenie, bedenkingen inhoudende tegen de voordragten van wet nopens het stem- en kiesregt; van notarissen ten platten lande, tegen de aanhangige voordragt van wet op het notaris-ambt, en van de Wed. *van Diest*, geb. *van Dijk*, te Zwolle, die nieuwe bezwaren inlevert. — Verzending aan de Commissie tot de verzoekschriften, die verslag doet:

Bij monde van den heer *van Rosenthal*, op het heden ingekomen adres van het gemeente-bestuur van Crommenie, hetwelk eenige bezwaren indient tegen de voordragt van wet nopens de bevoegdheid om aan plaatselijke besturen deel te nemen.

En bij monde van den heer *van Rijckevorsel*, op een adres van den heer *Low*, aspirant-notaris te Schermerhorn, die eenige bedenkingen voordraagt tegen het ontwerp van wet op het notaris-ambt.

Beide verzoekschriften zullen ter griffie worden nedergelegd. Daarna wordt de vergadering gescheiden.

— In de zitting van Donderdag is ingekomen een verzoekschrift van twee notarissen uit Rotterdam, bedenkingen inhoudende tegen het ontwerp van wet op het Notaris-ambt. Dit request mede aan de daartoe gestelde commissie verzonden zijnde, zoo doet dezelve, bij monde van den heer *Schooneveld*, rapport op dit verzoekschrift, dat ter griffie zal worden nedergelegd. Deze commissie doet nog bij monde van den heer *van Rijckevorsel*, verslag op twee verzoekschriften, het eene van veehouders uit Lisse, het andere van vee-

houders te Oudekerke, beide bedenkingen inhoudende tegen de aanhangige voordragt van wet op het veefonds. — Nederlegging ter griffie en drukken van het verslag.

De centrale afdeeling brengt verslag uit over het ontwerp van wet op het Notarisambt. De beraadslagingen daarover worden aan de orde gesteld op Zaturdag aanstaande, des morgens ten 10 ure.

Aan de orde van den dag zijn de beraadslagingen over het voorstel der heeren *Bruce*, *Luzac* en *Tromp*, tot bekrachtiging der door de Regering met de Nederlandsche Handelmaatschappij geslotene contracten.

De heer *Gouverneur* deelt in het gevoelen der geëerde voorstellers, dat het hoogst noodig is, dat het verschil van meening nopens de capitalisatie-contracten ophoude, en de Regering in den gang van het bestuur geene moeijelijkheden ondervinde. Daarom was hem de poging daartoe, uit den boezem der Kamer, zeer welkom. De zaak is echter gewigtig, en verdient ernstige overweging. De redenaar zal zich niet laten terughouden door het gevoelen van sommigen, dat een ander deel der wetgevende magt het voorstel niet mogt goedkeuren. Hij voorziet dit niet, doch heeft een ander allergewigtigst bezwaar, dat intusschen welligt nog door de discussie kan worden opgelost. De spreker ziet, namelijk, in eene wettelijke goedkeuring der contracten eene wettelijke erkenning, een' wettelijken waarborg derzelve. De voorstellers hebben in de afdeelingen op dit bezwaar tweeledig geantwoord: 1°. dat voor zoodanigen waarborg slechts beperkte gevallen zouden kunnen geboren worden, en 2°. dat op den Staat toch de zedelijke verpligting, tot voldoening der schuld, berust. Wat het eerste punt betreft, zal de spreker niet alle mogelijke eventualiteiten opsommen, welke zich zouden kunnen voordoen; doch hij heeft steeds hooren zeggen, dat de baten der Oostindische middelen onzeker zijn; dat men niet te veel op dezelve rekenen moet. Is dit waar, dan kan hij den waarborg van 39 millioenen niet zoo onbeduidend noemen. Omtrent het *tweede* punt twijfelt de spreker, of die verpligting zoo onbepaald op den Staat rust. Dezelve moet althans tot die uitgaven beperkt worden, waarvan stellig blijkt, dat dezelve tot voorschot van den Staat gestrekt hebben. Dit is te eerder waar, naardien de Minister van Kolonien nog onlangs verklaard heeft, dat slechts een klein gedeelte der 39 millioenen tot dat einde gestrekt hebben. De redenaar zou nog over dit bezwaar heenstappen, indien de vergadering door de aanneming van het voorstel iets terug zou ontvangen. Men zegt wel, dat, voor de wettelijke goedkeuring, voor nu en het vervolg een beginsel wordt daargesteld. Maar welk is dit beginsel? Dat er geene gelden zullen worden uitgegeven dan met medewerking der Staten-Generaal? Dit beginsel behoeft echter niet meer vastgesteld te worden, en wordt algemeen als bestaande erkend. Door het voorstel wordt geen beginsel aangenomen. Daardoor wordt het er alleen voor gebonden, dat er gelden voor het Moederland gestrekt hebben; want over deze zaak alleen kan de Kamer beslissen. Ook wordt daardoor de quæstie beslist, dat het bestuur bevoegd is geweest om de contracten te sluiten. Dit ware misschien voorgekomen, wanneer het voorstel in meer algemeene uitdrukkingen ware gedaan geworden.

De heer *Frets* herinnert, dat hij vroeger de contracten als geldig heeft beschouwd; dat hij in dat begrip door de bepaling van art. 59 der Grondwet versterkt was; en dat de Koning de bevoegdheid heeft zoodanige contracten te sluiten, ook in verband met het grondwettige beginsel, dat de Koning het bestuur over de geldmiddelen van den Staat heeft. Intusschen verklaart hij zich thans voor het aanhangige ontwerp. Het strekt tot bevordering van het gemeen overleg tusschen de onderscheidene takken der wetgeving, tot schraging van het nationaal crediet, en tot wegneming eener ongelukkig bestaande onzekerheid. Het voorstel heeft derhalve eene goede strekking. Hij hoopt, dat alle takken der wetgeving, alle bijzondere begrippen ter zijde stellende, alleen het heil van den Staat op den voorgrond stellen en eigene denkbeelden ten algemeene nutte opofferen zullen.

De heer *Luyben* keurt het voorstel op zich zelve goed, maar had gaarne gezien, dat hetzelve van de regering ware uitgegaan. De redenaar stelt zich de twee gevallen voor, dat of de Eerste Kamer het verwerpen of de Regering hare bekrachtiging aan hetzelve weigeren zou. Dan zou de Tweede Kamer in eene wonderlijke positie komen. Men heeft daarvan een antecedent gehad, toen in 1834 door de Tweede Kamer een voorstel tot opbeuring van den landbouw werd aangenomen, dat niet de goedkeuring der Eerste Kamer mogt verwerven. Deze heeft dezelve intusschen niet geweigerd, omdat het voorstel niet goed was; want eenige maanden later, toen de Regering met gelijke voordragt kwam, heeft zij haar aangenomen. Dat de Regering hare bekrachtiging aan het voorstel zou kunnen weigeren, blijkt genoegzaam uit de houding, welke zij bij de beraadslagingen over art. 60, thans art. 59 der Grondwet, aangenomen heeft, waarbij zij steeds aan het denkbeeld van een algemeen opperbeheer der kolonien door de kroon is blijven hechten. Volgaarne zal de spreker, wanneer de Regering een voorstel doet, de eerste zijn om hetzelve te ondersteunen. Thans zal hij het moeten afstemmen, indien zijne bezwaren niet mogten worden opgelost.

De heer *Kniphorst* bestrijdt de stelling, dat er tusschen de vertegenwoordiging en de Regering geschil zou zijn gerezen nopens de vraag, of de contracten, waarvan hier sprake was, wettelijk kracht hadden. Hij betoogt: 1°. dat het onderwerp van de voordragt buiten de bevoegdheid valt, bij art. 114 der Grondwet aan de Staten-Generaal toegekend; 2°. dat de wetgevende magt ten deze onbevoegd is; dat de contracten daden van de Regering zijn; dat de Regering die contracten als zoodanig moet verantwoorden, en dat de wetgevende magt alleen voor het toekomstige voorziet; 3°. dat de strekking van het ontwerp de creatie is van eene schuld ten laste der contribuabelen, en alzoo eene tegen de renten uitgestelde belasting, daar de uitgaven, waardoor de schuld is ontstaan, toegestemd zijn onder de voorwaarden, dat die uitgaven buiten bezwaar der ingezetenen, en dus buiten de belastingen zouden gevonden worden; 4°. dat de bekrachtiging der overeenkomsten bij de wet, die buiten het gemeene regt stelt, omdat het onderwerp dier overeenkomsten van commerciëlen aard is, vatbaar voor nadere transactie, terwijl de bekrachtiging bij de wet die contracten van aard zouden veranderen, en aan de Regering het vermogen zou zijn *benomen*, om nader op die contracten terug te komen.

De heer *Star Busman* verklaarde zich voor het ontwerp, en bestrijdt de meening van den vorigen spreker. Hij vermeent, dat aan den wetgever, zelfs onder het Romeinsche regt, altijd de bevoegdheid gegeven is, om in bijzondere gevallen aan de wet eene terugwerkende kracht te geven. Hij beschouwt het voorstel als hoogst doelmatig, omdat daardoor het bestaande geschil zal ophouden, en als hoogst gelukkig, omdat daardoor het constitutioneel beginsel, dat, namelijk, door de Regering geene schulden aangegaan en aflossingen vastgesteld kunnen worden, dan met medewerking der Staten-Generaal, wordt hersteld en gehandhaafd.

De heer *van Rappard* heeft het voorstel met genoegen ontvangen en het met ijver voorgestaan. Daardoor zal het geschil, hetwelk reeds lang bestaan heeft, uit den weg geruimd worden. Hij bestrijdt de meening van den heer *Kniphorst* in verschillende opzigten, bijzonder wat aangaat het regt der Kamer, om ook ten aanzien der finantien van den Staat voorstellen te doen. Hij betoogt, dat er op de wetgevende magt wel altijd de verpligting zal blijven berusten, om aan de Handelmaatschappij de penningen terug te geven, welke ten dienste van het Vaderland besteed zijn.

De heer *den Tex* hoopt, dat de stemming, die gehouden zal worden, getuigen zal van de groote eenstemmigheid, die er, nopens dit belangrijke onderwerp, in de vergadering heerscht. Ook hij bestrijdt het gevoelen, door den heer *Kniphorst* ontwikkeld en vereenigt zich met de meening van den, die beweren, dat de Kamer allezins bevoegd is, ten deze het initiatief te nemen.

De heer *Bruce* deelt de gronden mede, welke tot de aanbieding van het voorstel hebben geleid. Daardoor zal het constitutioneel beginsel worden gehandhaafd, dat er niet dan met medewerking van de Staten-Generaal contracten nopens schulden, ten behoeve van het Vaderland aangegaan, zullen mogen worden gesloten.

Het geldt hier de vraag of de Regering op eigen gezag over eenige millioenen, die tot het batig slot van de Oostindische geldmiddelen behooren, beschikken mag.

Het voorstel heeft de strekking, een bestaand verschil van gevoelen weg te nemen, moeijelijkheden en botsingen voor het vervolg te voorkomen, die niet anders dan nadeelig voor de belangen van het Vaderland kunnen werken, ja, die welligt de aftreding kon ten gevolge hebben van den man, die de Kamer zoo gaarne aan het hoofd der Overzeesche Bezittingen heeft. Hij beantwoordt vervolgens nog eenige bijzondere bedenkingen. Hij vermeent, dat het welbegrepen belang van den Staat de aanneming van het voorstel vordert, en hij meent, dat er alzoo geen twijfel kan bestaan, dat de overige takken der wetgeving hetzelve zullen goedkeuren.

De heer *Luzac* heeft met genoegen uit de processen-verbaal der afdeelingen ontwaard, dat het voorstel algemeene goedkeuring heeft verworven. Trouwens, de voorstellers waren als de tolken der vergadering opgetreden. De spreker herinnert aan hetgeen nopens de contracten sedert 1839 is voorgevallen, en acht het buiten twijfel, dat die overeenkomsten door de wetgevende magt hadden behooren bezegeld te worden. Daaraan was dan ook het afstemmen van de wet, nopens het batig slot, grootendeels toe te schrijven geweest. In het najaar zullen er weder verschillende finantiële voordragten geschieden, waarbij de vraag andermaal zou voorkomen. Het is van gewigt, dat die vraag worde beslist. Daartoe strekt het onderhavige voorstel. De bevoegdheid der Kamer in dezen valt wel niet te betwijfelen; zij ligt duidelijk in de Grondwet. Als men toegaf, dat de Regering geregtigd was contracten te sluiten, tot verbinding van Staatsinkomsten, buiten de Kamer, dan zou men den eindpaal daarvan niet kunnen aanwijzen, en de daaraan verbonden gevaren konden van schroomelijken aard worden. Aan den anderen kant betoogt de redenaar, dat er verpligting bestaat, om aan de Handelmaatschappij het voorgeschoten kapitaal terug te geven. Het onderhavige voorstel is derwijze, ingerigt, dat het door alle partijen zal kunnen ondersteund worden. De spreker kan overigens de verzekering geven, dat de voorstellers in

dezen alles gedaan hebben, wat de behoedzaamheid in de behandeling van zulk een teeder onderwerp voorschreef. Men kan in niets vooruitloopen; doch hij meent zich met den goeden uitslag van deze poging allezins te mogen vleijen.

De heer *Luyben* verklaart, aan het slot der discussien, dat hij, na de ontvangene inlichtingen door de geëerde voorstellers, voor de voordragt zal stemmen.

Ter stemming overgegaan zijnde, is het voorstel *aangenomen*, met eene meerderheid van 49 tegen 3 stemmen (de heeren *Kniphorst*, *Gouverneur* en *Goekinga*).

Zijn ontvangen twee missives van Z. Exc. den minister van binnenlandsche zaken. Bij de eerste wordt berigt, dat de Regering, den geest van de overgroote meerderheid der Kamer bespeurende ten aanzien van het ontwerp nopens den aan te leggen *spoorweg in Limburg*, haars ondanks, besloten heeft, het *ontwerp* aan te houden, zich voorbehoudende, om in de volgende zitting der Kamer op dat voorstel terug te komen. Bij de tweede wordt te kennen gegeven, dat, ten gevolge van den loop, dien de dicussien bij de Kamer over de ontwerpen van wet, nopens het stem- en kiesregt, genomen hebben, het advijs van de Staten der gewesten aangaande eenige punten zal worden ingewonnen. De Regering had gaarne de onmiddellijke afdoening van deze voorstellen verlangd. Doch de beantwoording der daartegen gemaakte bedenkingen is thans noodeloos geworden. In de aanstaande zitting zal ook dat onderwerp spoedig aan de overwegingen der Kamer worden aangeboden. Beide missives zullen worden gedrukt en rondgedeeld.

Daarna wordt er beraadslaagd over het ontwerp van wet *nopens den inkoop en de aflossing van schuld*, gedurende dit jaar.

De heer *de Man* kan de verpligting voor den Staat tot aflossing, in dezen niet aannemen; wat men er van zeggen moge, 's lands finantiële toestand is nog ongunstig; de inkomsten zijn nog ontoereikend; alle bezittingen van den Staat zijn het gemeene pand van al zijne schuldeischers. Bezigt men derhalve die bezittingen, buiten en boven den constitutiven titel, waarop de geldleening is gesloten, dan misbruikt men het gemeene pand, en verkort de regten van anderen. De spreker zal tegen deze voordragt stemmen.

De heer *van Rappard* is voor de wet. Het heeft bij hem een' aangenamen indruk gemaakt, dat, terwijl men altijd van vermeerdering van schuld hoort, er thans afgelost zal worden. Hij vraagt echter Z. Exc. den Minister van Finantien af, wat er gekomen is van al de door hem, bij de aanbieding der begrootingswetten, gedane beloften, bepaaldelijk van de oprigting eener amortisatiekas?

Z. Exc. *de Minister van Finantien* beantwoordt kortelijk den heer *van Rappard*, en zegt, dat er, bij die aanbieding der begrootingswetten, wel sprake is geweest van de oprigting eener amortisatiekas, doch dat men daarvan later heeft afgezien, gelijk dit reeds uit de antwoorden der Regering is gebleken.

De heer *van Nes* ziet geene noodzakelijkheid om, bij den moeijelijken toestand onzer finantien, tot eene aflossing over te gaan. Men moest eerder bedacht zijn op eene vermindering der belastingen voor de mindere klassen, en hetgeen in andere landen gebeurt, als voorbeeld tot waarschuwing nemen. Later, wanneer vooraal de Oostindische geldmiddelen meer zullen afwerpen, dan zou men tot eene aflossing van schuld kunnen overgaan.

Er zijn nog onderscheidene redenaars ingeschreven. Het vervolg der beraadslagingen wordt bepaald op morgen ten 10 ure, na welker afloop de Kamer in comité zal vergaderen, om over het reglement van orde te beraadslagen.

— In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van Vrijdag zijn, namens de Belgische Regering, door Z. Exc. den Minister van Buitenlandsche Zaken, aan de Vergadering toegezonden de algemeene tabellen nopens den belgischen handel in 1839. — Plaatsing in de boekerij.

De beraadslagingen over het ontwerp nopens den inkoop en de aflossing van schuld, in dit jaar, worden voortgezet.

De heer *van Rijckevorsel* meent dat de Staat al de verpligtingen van het Sijndicaat overgenomen heeft. Hij ziet er bezwaar in, aan art. 3 der voordragt zijne goedkeuring te hechten. Reeds is over het overschot der middelen voor 1840 bij de wet beschikt. Hij meent dat het dienstjaar 1841 een niet onbelangrijk te kort zal opleveren. Hij vindt het dus doeltreffender, het overschot van een vorig dienstjaar te doen strekken tot aanvulling van het bedoelde te kort, dan het tot dekking van uitgaven in 1842 aan te wenden. Hij vreest dat daaruit verwarring, teleurstelling en verdere te korten zullen voortspruiten.

De heer *Frets* verklaart zich voor het ontwerp.

De heer *Luzac* heeft in het breede de regtvaardigheid, de billijkheid en het raadzame van het voorstel ontwikkeld. Hij is tot dat einde in eene geschiedkundige beschouwing getreden van al hetgene er, nopens dit belangrijk onderwerp, sedert de oprigting van het Syndicaat is voorgevallen, waaruit hij de verpligting van den Staat afleidde om de verbindtenissen, met de schuldeischers van het voormalige Syndicaat aangegaan, trouw na te leven en de door hen verkregen regten te eerbiedigen. Bovendien is er, bij de staatsbegrooting voor het loopend jaar, reeds op de thans voorgestelde aflossing vooruitgeloopen, zoodat de Kamer zich aan de grootste ongelijkheid zou blootstellen, wanneer zij de voordragt afkeurde. Hij dringt bij deze gelegenheid op de noodzakelijkheid aan om, groote bezuinigingen, vooral wat het krijgswegen betreft, te maken. Hij hoopt dat de Kamer hare werkzaamheden zoodanig zal inrigten, dat het mogelijk zal wezen vele zaken doeltreffender af te werken.

De heer *Verwey-Mejan* is genegen zijne stem aan de wet te geven, doch heeft nog gewigtige bedenkingen, welker oplossing hij bevorens van den Minister te gemoet ziet. Hij betreurt het dat, als het ware, hier een zedelijke dwang bestaat om de voordragt aan te nemen, daar welligt eene verwerping nadeeligen invloed op 's Lands-crediet zou kunnen uitoefenen. Van de verpligting der aflossing is hij niet geheel overtuigd. Wel wordt van eene jaarlijksche aflossing der 4½ per cents schuldbrieven gesproken, doch het bedrag daarvan is geheel onbepaald, en zou tot op een enkel stuk kunnen gebragt worden. Hij vindt bezwaar in de middelen waaruit de aflossing zal geschieden. Daartoe worden geen overschotten van dienstjaren, maar toevallige baten aangenomen.

De heer *Tromp* verklaart zich voor het ontwerp en bestrijdt den heer *Luzac*. Hij keurt het goed, dat het nationaal crediet worde gehandhaafd, maar meent dat niet dat crediet moet worde nagejaagd, hetwelk alleen door groote opofferingen in stand gehouden kan worden, en waarvan armoede het slot zou zijn.

De heeren *de Man* en *Luyben* beantwoorden mede den heer *Luzac*.

Zijne Exc. de Minister van Finantien herinnert dat de aflossing tot 1840 aan geene bedenking is onderhevig geweest. Eerst toen heeft men, bij de tegenkanting van vele zijden, een middelweg gekozen, en de aflossing van een millioen op vijf ton gebragt. Het is waar, er bestaat, naar de letter der wet, geene stellige, maar toch voorzeker eene zedelijke verpligting om de geldschieters van het Sijndicaat te voldoen. Z. Exc. verdedigt verder de voordragt uit een tweeledig oogpunt, als strekkende om den rentelast te verminderen, en tot handhaving en opbeuring van het staats-crediet. Men heeft het als voordeeliger aangemerkt de 5 pCt. te amortiseren. Dit fonds is echter boven pari en behoeft dus geene opbeuring. Bovendien zou eene partiële aflossing van dit fonds ondoenlijk zijn. Er zijn berekeningen gevraagd nopens het dienstjaar 1841. Z. Exc. kan die nog niet met stellige zekerheid geven, doch hij houdt zich overtuigd dat de uitgaven in 1840 en 1841 behoorlijk gedekt zijn, en er geen ander te kort bestaan zal dan de *f* 1,200,000, welke de oostindische baten minder hebben opgeleverd. Hij vleit zich echter dat, wanneer de prijzen der koloniale producten staande blijven, men dat te kort uit de oostindische kas wel terug bekomen zal. Hij twijfelt ook niet dat de behoeften voor het loopend jaar zich zullen dekken. Indien er voor een volgend jaar meerdere middelen mogten gevonden worden, dan heeft Z. Exc. ook daarop reeds zijne aandacht gevestigd; Hij wil echter de zaken niet vooruitloopen. Z. Exc. komt tot het resultaat dat er eene betrekkelijk zekere verpligting tot aflossing bestaat; dat het belang van den Staat dit vordert, en dat het vermoedelijk zonder bezwaar zal kunnen geschieden.

Ten slotte schetst de Minister het hooge belang, dat de Regering en de Staten-Generaal zoo veel mogelijk zamenwerken, om de groote belangen en het welzijn des Lands te bevorderen. Z. Exc. geeft te kennen dat hij zijns ondanks, met de ministeriele portefeuille is belast, maar dat hij alle krachten aanwendt om zijne stelling ten nutte van het Vaderland te doen verstrekken. Hij herinnert dat in deze Zitting veel is tot stand gebragt, maar ook veel is voorbereid, waarvan men de vruchten eerst in het volgend jaar zal kunnen plukken.

De heer *van Rijckevorsel* verklaart, na de bekomen inlichtingen, voor het ontwerp te zullen stemmen.

De beraadslagingen gesloten zijnde, wordt de voordragt met 41 tegen 10 stemmen aangenomen. Tegen hebben gestemd de heeren *van Rechteren*, *de Man*, *van Rappard*, *Bruce*, *van Panhuys*, *van Nes*, *Star Busman*, *Tromp*, *Michiels van Verduynen* en *van Goltstein*.

Daarna wordt de openbare vergadering gescheiden, en veranderd in een committé-generaal, waarin beraadslaagd wordt over het reglement van orde, dat daarop met 38 tegen 13 stemmen wordt aangenomen.

— Bij besluit van den 25sten dezer, n°. 69, heeft Z. M. aan de heeren Mr. *H. G. Nahuijs van Burgst*, generaal-majoor en oud raad van Neêrlands Indië en *C. H. T. Nahuijs*, lid der ridderschap van Gelderland en lid der algemeene Rekenkamer, verleend den titel van baron, overgaande op hunne wettige mannelijke afstammelingen, bij regt van eerstgeboorte.

— Men verneemt dat het ontwerp van wet nopens het fonds voor den landbouw onderscheiden wijzigingen zal ondergaan.

— Ten aanzien der antwoorden door de sectien van de Tweede Kamer der Staten Generaal, op de vragen van het gouvernement nopens het ontwerp van wet over het stem- en kiesregt, zouden de leden der Tweede Kamer vrij algemeen van oordeel zijn, dat de heerlijke regten hier te lande als afgeschaft moeten beschouwd worden.

— Men wil dat de Provinciale Staten van Friesland, dit jaar, twee nieuwe leden voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal zullen hebben te verkiezen, en wel in de plaats van den heer *S. van Welderen* baron *Rengers*, die als zoodanig bedankt heeft, en van den

heer *C. Binkens*, die dit jaar aftreedt, en die, naar men verzekert, verzocht heeft dat op zijn persoon geen regard meer zou worden geslagen.

— Uit Apeldoorn schrijft men van den 28sten dezer:

» Z. K. H. Prins *Alexander*, die zich sedert eenige dagen op het Loo bevindt, woont dagelijks de valkenjagt bij. Naar men verneemt, zou door Hoogstdenzelve een terrein zijn uitgekozen tusschen den Tolboom bij het Loo en den Valkenberg, ten einde eene woning voor de Valkeniers en stalling voor de paarden te bouwen. De verwezenlijking van zoodanig voornemen zou het vooruitzigt geven op eene jaarlijksche herhaling dezer vorstelijke jagt, welke vele voordeelen aan deze plaats oplevert."

— Men verneemt dat Z. M. de Koning der Franschen den majoor Jonkhr. *de Haze Bomme* benoemd heeft tot ridder van het legioen van Eer, en wel bijzonder voor zijne vroegere dienst bij de fransche armée.

In het berigt in ons vorig nommer aangaande de kaart van den verdronken Zuid-Hollandschen Waard (uitgegeven bij den boekhandelaar *H. V. van Gogh* te Rotterdam) is eene drukfout ingeslopen die verbetering vereischt; er staat namelijk »den in 1841 verdronken Zuid-Hollandschen Waard," lees: 1421.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (1 *Julij*) waren genoteerd: Ned. $2\frac{1}{2}$ pCt. $51\frac{15}{16}$, 52, $51\frac{15}{16}$, 52; dito 5 pCt. $100\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$, $\frac{15}{16}$; Syndik. $4\frac{1}{2}$ pCt. $93\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, drie zest.; dito $3\frac{1}{2}$ pCt. $76\frac{1}{8}$; Handelm. $150\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$; O. I. 5 pCt. 99 een zest.; Spanje $19\frac{7}{8}$, drie zest., $\frac{1}{8}$, een zest.; oude Russen $106\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$; dito 4 pCt. $89\frac{5}{8}$; Metall. $107\frac{1}{4}$.

OPBOUWING DER KERK
VAN WEELDE.

Op maendag 11 july 1842, ten elf uren voor middag, zal den Commissaris van het arrondissement Turnhout, onder nadere goedkeuring der Bestendige Deputatie van den Provincialen Raed, ten zynen woonhuyze, overgaen tot de Aenbesteding der werken van opbouwing der afgebrande Kerk van Weelde (den toren niet begrepen).

De aenbesteding zal geschieden by inschryvings-biljetten, op zegel, welke daegs voor de aenbesteding, ten laesten, vrachtvry aen voornoemden Commissaris zullen moeten toegekomen zyn.

De inschryvings-biljetten zullen, voluytgeschreven moeten inhouden de som voor de welke de werken zullen aengenomen worden, de namen en voornamen, de wooning der inschryvers en van hunne twee borgen.

De voorwaerden van aenbesteding berusten op het Arrondissements-commissariaet te Turnhout en op het Secretariaet der gemeente Weelde, alwaer een ieder er inzage van kan nemen alle dagen, de Zon- en Feestdagen uitgezonderd, tot den dag der aenbesteding toe, van 9 tot 12 uren voor- en van 2 tot 5 uren namiddag.

Gedaen te Turnhout, den 21e juny 1842.

P. J. DE NEF.

VOOR HET RIJK.

Administratie der Domeinen.

De AGENT van het Domein te *Breda*, als daartoe behoorlijk geautoriseerd, zal, ten overstaan van den Notaris Mr. F. R. VAN NAERSSEN, residerende te *Breda*, op de onderstaande dagen en plaatsen publiek aan de genoegbiedende Verpachten, de navolgende TIENDEN, als:

Op Maandag den 11. Julij 1842, des voormiddags ten 10 ure, ten Huize en Herberge van N. VAN BEKHOVEN, te *Zundert*, de TIENDEN, in de Gemeenten *Zundert* en *Rijsbergen*.

Op Woensdag den 13. Julij 1842, des middags ten 12 ure, ten Huize en Herberge van J. B. VAN DEN KERKHOF, te *Baarle-Nassau*, de TIENDEN, in de Gemeente *Baarle-Nassau*.

Op Donderdag den 14. Julij 1842, des middags ten 2 ure, ten Huize en Herberge van C. KUYPERS, te *Gilze*, de TIENDEN, in de Gemeenten *Chaam* en *Gilze*, en

Op Maandag den 18. Julij 1842, des voormiddags ten 9 ure, ten Huize en Herberge van P. DIELEMANS, te *'s Princenhage*, de TIENDEN, in de Gemeenten *Bavel*, *'s Princenhage* en *Teteringen*.

De Voorwaarden der Verpachting liggen ter lezing ten Kantore van den Agent.

De Agent,
M. SMITS.

DOMEIN-GOEDEREN
VAN
Z. K. H. PRINS FREDERIK DER *NEDERLANDEN*.

De RENTMEESTER der Domein-Goederen van Z. K. H. Prins FREDERIK der *Nederlanden*, te *Breda*, zal, als daartoe behoorlijk geautoriseerd, ten overstaan van den Notaris Mr. F. R. VAN NAERSSEN, residerende te *Breda*, op de navermelde dagen en plaatsen in het openbaar aan de genoegbiedende Verpachten, de navolgende TIENDEN, als:

Op Maandag den 11. Julij 1842, des morgens ten 10 ure, ten Huize en Herberge van N. VAN BEKHOVEN, te *Zundert*, de TIENDEN, in de Gemeente *Zundert*.

Op Woensdag den 13. Julij 1842, des morgens ten 9 ure, ten Huize en Herberge van C. VAN GORP, te *Alphen*, de TIENDEN, in de Gemeente *Alphen*.

Op Donderdag den 14. Julij 1842, des middags ten 2 ure, ten Huize en Herberge van C. KUYPERS, te *Gilze*, de TIENDEN, in de Gemeente *Gilze*, en

Op Maandag den 18. Julij 1842, des morgens ten 9 ure, ten Huize en Herberge van P. DIELEMANS, te *'s Princenhage*, de TIENDEN, in de Gemeenten *Ginneken* en *'s Princenhage*.

De Voorwaarden der Verpachting liggen ter lezing ten Kantore van bovengemelden Rentmeester.

De Rentmeester,
M. SMITS.

VOOR HET RIJK.

Administratie der Domeinen enz.
AGENTSCHAP *KLUNDERT*.

De AGENT van het Domein in het District *Klundert*, zal, als daartoe behoorlijk geautoriseerd, al of niet in tegenwoordigheid van den Heere Hoofd-Inspecteur der Domeinen, en ten overstaan van den Heer Burgemeester te *Willemstad*, op den 12. Julij 1842, des voormiddags ten 10 ure, ten Stadhuize aldaar, in het openbaar VERPACHTEN voor den Oogst van 1842,

1°. De KOORN-, mitsgaders de ZAAD-, VLAS- en GARST-TIENDEN onder de *Willemstad*, zijnde N°. 2, 3, 5, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 24, 25, 27, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 42, 43, 44, 47, 52, 53, 54, 55, 57, 58, 59, 61, 62, 63.

2°. De TIENDEN onder *Fijnaart*, zijnde de partijen N°. 53, 54, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 65, 66 en 67.

De Konditien van Verpachting kunnen dagelijks (except des Zondags) des voormiddags, ten kantore van opgenoemden Agent binnen de *Klundert*, alsmede ter Secretarijen der hierbovengenoemde Gemeenten gelezen worden.

KLUNDERT, den 18. Junij 1842.

De Agent voornoemd,
L. H. RIJSTERBORGH.

DOMEIN-GOEDEREN
VAN
Z. K. H. PRINS FREDERIK DER *NEDERLANDEN*.
RENTAMBTEN NIERVAART EN ZWALUWEN.

De RENTMEESTER der Domein-Goederen van Z. K. H. Prins FREDERIK der *Nederlanden*, te *Klundert*, zal, als daartoe behoorlijk geautoriseerd, in het openbaar aan den meestbiedende, op de na te noemene dagen, des voormiddags ten 10 ure, Verpachten:

Op den 20. Julij 1842, in de Kerk op de *Hooge Zwaluwe*, ten overstaan van den Notaris A. VAN DER POEST CLEMENT.

De KOORN- en ZOMERZAAD-TIENDEN, van de geheele Jurisdictie van de beide *Zwaluwen*, alsmede het RIETGEWAS en het NAGRAS in de Polders *het Kwistgeld* en *Ossekop*.

En op den 23. Julij 1842, ten Gemeentenshuize binnen de *Klundert*, ten overstaan van den Notaris C. W. MARIS.

De KOORN- en ZOMERZAAD-TIENDEN, van alle de landen, gelegen onder de *Klundert*.

Alles voor den Oogst van 1842.

De Konditien van Verpachting zijn ten Kantore van den Rentmeester voormeld, alsmede ten Kantore van de bovengenoemde Notarissen, te lezen, dagelijksch (except des Zondags), des voormiddags.

KLUNDERT, den 20. Junij 1842.

De Rentmeester voornoemd,
L. H. RIJSTERBORGH.

*** Door J. DE LANGE, te *Deventer*, is uitgegeven en alom verkrijgbaar gesteld:

Mr. G. A. YSSEL DE SCHEPPER, Vlugtige Beschouwingen omtrent het Verkiezingstelsel en proeve van eene nieuwe Wet op de oefening van het Stemregt ter verkiezing van de Provinciale Staten in de Nederlanden. . . . . . . *f* 1,—.

Ook komt binnen weinige dagen bij hem van de pers:

J. A. HANSEN, Cursus van Platte en Bolvormige Driehoeksmeting.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.